



האיחוד הבין-פרלמנטרי

CHEMIN DU POMMIER 5
1218 LE GRAND-SACONNEX / GENEVA (SWITZERLAND)

TELEPHONE + 41 22 - 919 41 50 - FAX + 41 22 - 919 41 60 - E-MAIL
postbox@mail.ipu.org

תיק מספר PAL/04 – חוסאם חאדר – פלסטיין/ישראל

החלטה שהתקבלה פה אחד במושב ה-180 של המועצה המנהלת של האיחוד הבין-פרלמנטרי
(נוסח דואה, באל, 4 במאי 2007)

המועצה המנהלת של האיחוד הבין-פרלמנטרי,

בהתייחסה לתיק של מר חוסאם חאדר, חבר לשעבר במועצה המחוקקת הפלסטינית, כפי שתואר בקווים כלליים בדו"ח הוועדה להגנה על זכויות האדם של חברי פרלמנטים (CL/180/12(b)-R.1) ולהחלטה שהתקבלה במושב ה-179 (אוקטובר 2006) של המועצה; בהתייחסה גם לדו"ח שהכין המשקיף מטעם האיחוד הבין-פרלמנטרי, מר סיימון פורמן, על משפטו של מר חאדר, ואשר הוגש למועצה במושבה ה-177 (אוקטובר 2005).

ובהביאה בחשבון את המידע שסיפק לה אחד המקורות ב-27 באפריל 2007,

מזכירה כדלקמן:

– מר חוסאם חאדר נעצר ב-17 במרס 2003 בידי חיילי צה"ל בביתו שבמחנה הפליטים בלאטה והואשם ב: (א) ביצוע שירות עבור התאחדות בלתי מותרת, (ב) ניסיון לגרימת מוות בכוונה תחילה ו(ג) אי מניעת שלוש עבירות; בדיון שהתקיים בבית המשפט ב-4 בספטמבר 2005, שבו נכח משקיף מטעם האיחוד הבין-פרלמנטרי, הודה מר חאדר, בעסקת טיעון, בשלושה סעיפים של כתב אישום מתוקן (ביצוע שירות עבור התאחדות בלתי מותרת, מתן כלים לביצוע פשע ואי מניעת עבירה), שאף לא אחד מהם אינו מצביע על מעורבות אישית במעשי אלימות; בית המשפט הצבאי בשומרון הרשיע אותו בהתאם; העונש הוסדר אף הוא בעסקת טיעון. ב-27 בנובמבר 2005 גזר השופט על חאדר שבע שנות מאסר בפועל ו-12 חודשי מאסר על תנאי לחמש שנים, שיחלו ביום שחרורו;

– מר סיימון פורמן, המשקיף מטעם האיחוד הבין-פרלמנטרי במשפט, הגיע לכלל מסקנה שמר חאדר "לא זכה, מאז מעצרו [במרס 2003], שיחולו עליו הכללים הבינלאומיים לקיום משפט הוגן", וכי "ליקויים אלה מעוררים את הרושם שבשם המלחמה בטרור, ישראל זנחה את הרעיון כי יש להבטיח שבכל התנאים יישמר כבודם העצמי, הפיסי והנפשי, של אסירים, ואף על פי כן זוהי חובה נעלה ששום תנאי יוצא מן הכלל אינו מאפשר חריגה ממנה",

מזכירה את ההערות לדו"ח שהגיש ב-27 באפריל 2006 היועץ הדיפלומטי של יושב ראש הכנסת, ואת ההערות התואמות שהעבירה הוועדה ביולי 2006 לרשויות הפרלמנטריות בישראל כדי לקבל מהן הערות נוספות, ומציינת שרשויות הכנסת לא סיפקו הערות נוספות; מזכירה בעניין זה באופן ספציפי יותר, שבתגובה להצהרת היועץ הדיפלומטי שלפיה "מר

חאדר לא העלה טענות על יחסי אכזרי, לא אנושי או משפיל בכל התקופה שבה נמשך ההליך המשפטי, ציינה הוועדה, על בסיס הדו"ח על ישיבת בית המשפט שבה נכח מר פורמן, שמר חאדר פנה אל בית המשפט ותיאר בפרוטרוט את העינויים שעבר, כמו מניעת שינה, הנחת שקית על ראשו וכבילת ידיו ורגליו לזמן ממושך (עד יומיים) (תנוחת "שבאח").

מזכירה לבסוף, שלדברי המקורות, תנאי מאסרו של מר חאדר הוחמרו מאז אפריל 2006, בעיקר בכל הנוגע לזכות לקבל ביקורים, מכתבים וטיפול רפואי: זה שנה מוחזק מר חאדר, עם אסיר אחד נוסף, בחדר קטן באגף הבידוד של אגף ארבע בכלא באר שבע; הוא אינו יכול לבוא במגע עם אסירים אחרים ולהתרועע עמם, ושניהם יכולים לשהות מחוץ לתא זמן מוגבל בלבד; אף על פי שאמו ואחותו של מר חאדר זכאיות, באופן עקרוני, לבקר אותו פעמיים בכל שישה עד שבעה חודשים, בביקור הראשון ההיתרים נחתמים כך שהם נעשים תקפים רק לביקור האחד הזה ואחריו האם והאחות צריכות לשוב ולהגיש בקשה להיתר חדש; אף על פי שבאופן תיאורטי ילדיו יכולים לבקר אותו בכל שבועיים, בפועל הביקורים האלה מתקיימים אך לעתים רחוקות מכיוון שבן משפחה מבוגר בעל היתר צריך ללוות את הילדים, וכפי שצוין לעיל הדבר אפשרי אך לעתים רחוקות; על פי הדיווחים, נמשך המצב שבו נשללת ממר חאדר ומאסירים אחרים גישה לטיפול רפואי נאות ולתרופות; חשבונות שאיפשרו לאסירים לקבל סכומי כסף קטנים נסגרו, ולפיכך אין למר חאדר האמצעים לקנות מזון ומצרכים בסיסיים,

ובהתחשבה בעובדה שלדברי אחד המקורות, אמו של מר חאדר לא הורשתה לבקר את בנה בשבעת החודשים האחרונים מסיבות ביטחוניות; שאחיו, מר רסאן חאדר, נאלץ ללכת למשרד הפנים כדי להוכיח שהוא אכן אחיו ושאף על פי שהגיש את המסמכים פעמיים לא קיבל תשובה במשך יותר משנתיים, ושמשפחתו של מר חאדר אמנם מקבלת מדי פעם בפעם מכתבים שהוא שולח, אך בדרך כלל חודשים אחרי תאריך המשלוח,

1. **מצטערת צער רב** על העדר התגובה מצד הרשויות הפרלמנטריות, על אחת כמה וכמה בהתחשב בחששות הכבדים שהביעה בהחלטתה הקודמת בנוגע לתנאי מאסרו של מר חאדר ולעובדה ששלטונות ישראל לא חקרו את התלונה שהעלה מר חאדר בפני בית המשפט, בדבר העינויים וההתעללות שעבר בעת מעצרו;

2. **שבה ומצהירה** שמתוקף ה"אמנה הבינלאומית נגד עינויים", שישראל היא צד בה, מוטלת על שלטונות ישראל החובה לחקור את עדותם של מר חאדר ושל עד התביעה הראשי בבית המשפט, עדות שבה טענו כי עינו אותם והתעללו בהם; **ודוחקת** בכנסת להפעיל את סמכותה כדי להבטיח התנהגות העולה בקנה אחד עם התחייבויותיה של ישראל מתוקף ה"אמנה הבינלאומית נגד עינויים";

3. **מביעה דאגה עמוקה** נוכח תנאי מאסרו של מר חאדר, בעיקר בכל הקשור לזכויות הביקור המצומצמות מאוד שלו; **ומזכירה** בעניין זה את תקנה מספר 37 בתקנות הסטנדרט המינימלי לטיפול באסירים של האו"ם, הקובעת כי "יורשה לאסירים... לקיים מגע עם בני משפחותיהם ועם חברים בזמנים קבועים, הן באמצעות הדואר והן באמצעות ביקורים";

4. **מתקשה במיוחד להבין** כיצד אמו של מר חאדר יכולה להוות סיכון ביטחוני ו**תוקיר** קבלת הבהרות בנושא זה, נוסף על מידע מפורט בנוגע לתנאי מאסרו של מר חאדר ולמצב בריאותו;

5. **שבה ומביעה בתוקף** את דעתה, נוכח הדו"ח של מר פורמן על משפטו של מר חאדר, כי מר חאדר לא זכה למשפט הוגן, שבלעדיו אי אפשר לקבוע אשמה באופן הוגן;

6. **שבה ודורשת** משלטונות ישראל להעביר את מר האדר לאלתר לרשויות הפלסטיניות המתאימות;
7. **שבה ומביעה את רצונה** שחבר ועדה יבקר את מר האדר בבית הכלא, **ומבקשת** מהמזכיר הכללי לנצל את קשריו עם הרשויות הפרלמנטריות בישראל כדי להשיג מטרה זו;
8. **מבקשת** מהוועדה להמשיך ולבחון את התיק הזה ולדווח לה במושב הבא שיתכנס, לרגל הכנס ה-117 (אוקטובר 2007).